

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: D. W., narozená X, trvale bytem X, doručovací adresa: X,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 30.8.2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2023 č.j. X o starobní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.8.2023 č.j. X se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce/žalobkyně a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje

specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 3.8.2023 a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 30.8.2023** doručenou osobně zdejšímu soudu, k níž byla mimo jiné připojena i kopie napadeného rozhodnutí žalované, žalobkyně namítala ohledně roku 2009, že u pana P. M., X, pracovala od 8.9.2008 do 19.4.2010, od 26.4.2010 do 31.5.2010 byla uchazeč na podpoře v nezaměstnanosti a od 1.6.2010 nastoupila do nového zaměstnání, proto nesouhlasí s rozhodnutím o zamítnutí, jelikož vždy pracovala a měla všechny dokumenty v pořádku. Závěrem požadovala zrušení rozhodnutí ze dne 3.8.2023 a přiznat jí rok 2009 k řádnému důchodu.
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 3.8.2023 č.j. X** žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 30.6.2023, jímž žalobkyni přiznala od 31.12.2022 starobní důchod podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), ve výši 16.805,-Kč měsíčně (*výplata přiznaného starobního důchodu od 31.12.2022 nenáleží*). V odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.8.2023 žalovaná zdůraznila, že podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona platí, že pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni zaměstnanci v pracovním poměru. Samotná skutečnost, že zaměstnání trvalo, tedy není dostatečnou pro posouzení, zda je dobu zaměstnání možné zhodnotit jako dobu pojištění. Dále bylo uvedeno, že podle § 8 odst. 1 zákona platí, že osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) až d) a f) až t) a v § 5 odst. 4 jsou účastny pojištění podle tohoto zákona, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle zvláštního právního předpisu. Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona platí, že dobou pojištění je po 31. prosinci 1995 doba účastí na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 5 odst. 4, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné. Rovněž bylo uvedeno, že dle údajů v evidenci Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město byla žalobkyně zaměstnána u zaměstnavatele P. M., X, IČ 641 97 727, v období od 8.9.2008 do 19.4.2010. V evidenci ČSSZ jsou evidenční listy důchodového zabezpečení za roky 2008 a 2010, na základě kterých byla žalobkyni zhodnocena doba pojištění i vyměřovací základy. V době od 1.1.2009 do 31.12.2009 je na základě doložené přihlášky i odhlášky zaměstnavatele nesporné, že výdělečná činnost žalobkyně trvala. Nejsou nicméně prokázány skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda je uvedená doba dobou pojištění ve smyslu § 8 a § 11 odst. 2 zákona, proto evidenční list za rok 2009 tedy není možné vystavit a namítanou dobu pojištění není možné zhodnotit.
4. **Žalovaná dne 25.9.2023** ve svém vyjádření k žalobě, které bylo zasláno i žalobkyni, mimo jiné uvedla, že žalobkyně uplatnila dne 23.11.2022 žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku prostřednictvím OSSZ Plzeň-město a při zhodnocení doby pojištění vycházela žalovaná mimo jiné z podkladů, které se nacházely v její evidenci, a které byly chronologicky zobrazeny na osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**). Při zhodnocení doby pojištění od 8.9.2008 do 19.4.2010, resp. doby pojištění od 1.1.2009 do 31.12.2009, i zde žalovaná vycházela z dokladů nacházejících se v její evidenci, mezi něž nebyl zahrnut žádný doklad na uvedenou dobu. Při posouzení, zdali kalendářní rok 2009 lze považovat za dobu pojištění, vycházela žalovaná ze zápisu o výsledku řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., vyhotovený OSSZ Plzeň-jih dne 24.10.2022. Uvádí se v něm, že v době od 1.1.2009 do 31.12.2009 na základě doložené přihlášky a odhlášky

zaměstnavatele P. M., X, a doložených evidenčních listů od zaměstnavatele je nesporné, že výdělečná činnost trvala, nicméně nejsou prokázány skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda uvedená doba je dobou pojištění ve smyslu § 8 a § 11 odst. 2 zákona (skutečný výkon výdělečné činnosti, zúčtování vyměřovacího základu, pobírání dávek nemocenského pojištění). Jak žalovaná uvedla v napadeném rozhodnutí s odkazy na § 5 odst. 1 písm. a), § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a) zákona, v předmětné věci se nepodařilo prokázat, že žalobkyně v době od 1.1.2009 do 31.12.2009 byla účastna nemocenského a následně i důchodového pojištění. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 3.8.2023 a navrhla soudu zamítnutí žaloby.

5. **Ze zaslaného dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 3.8.2023 i ve vyjádření žalované ze dne 25.9.2023 odpovídají obsahu spisu. Podle dodejky založené ve spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 3.8.2023 doručeno žalobkyni dne 10.8.2023. V dávkovém spisu jsou založeny rozhodné evidenční materiály, z nichž byly čerpány skutečnosti o době pojištění žalobkyně i jejích příjmech, které jsou uvedeny v OLDP ze dne 30.6.2023 (např. evidenční listy důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) od zaměstnavatelů žalobkyně: za dobu od 2.1. do 31.12.2007 (vyměřovací základ 47.238) a od 1.1. do 31.8.2008 (vyměřovací základ 32.570; J. J., X), dále za dobu od 8.9. do 31.12.2008 (vyměřovací základ 30.181) a od 1.1. do 19.4.2010 (vyměřovací základ 28.727; P. M., X) a od 1.6. do 9.8.2010 (vyměřovací základ 26.669; PEMA NOBRA GROUP s.r.o. Praha. Založeny jsou i další listiny připojené žalobkyní k námitkám sepsaným dne 12.7.2023 a připojeným poté i k žalobě, z nichž vyplývá, že žalobkyně u P. M. pracovala jako barmanka, její průměrný čistý výdělek činil 7.120,-Kč, což vyplývá z „Potvrzení zaměstnavatele pro účely posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti (§ 313 odst. 2 zákona č.262/2006 Sb., zákoník práce)“ ze dne 19.4.2010, kde bylo i uvedeno, že zaměstnání trvalo od 8.9.2008 do 19.4.2010 a bylo dobou důchodového pojištění podle § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona. Dále k námitkám bylo připojeno mimo jiné i „Potvrzení při změně zaměstnání“ ze dne 19.4.2010, z něhož vyplývá, že od 8.9.2008 do 19.4.2010 se jednalo o hlavní pracovní poměr a z „Pracovní smlouvy“ uzavřené s uvedeným P. M. je zřejmé, že dnem nástupu do práce je 8. září 2008, pracovní doba je 20 hodin týdně a měsíční brutto mzda činí 8.000,-Kč. Založený je i „Zápis o výsledku řízení“ podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., vyhotovený OSSZ Plzeň-město dne 24.10.2022, který byl doručen i žalobkyni.
6. Na vyjádření žalované ze dne 25.9.2023 žalobkyně nijak nereagovala.
7. V podání ze dne 11.12.2023 žalovaná soudu sdělila, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání.
8. V § 31 odst. 1 písm. a) a b) zákona je stanoveno: Pojištěnec má nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, jestliže získal dobu pojištění stanovenou podle § 29 odst. 1 nebo § 29 odst. 3 písm. a) a do dosažení důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše
 - a) 3 roky, pokud jeho důchodový věk je nižší než 63 let,
 - b) 5 roků, pokud jeho důchodový věk činí alespoň 63 let a dosáhl věku alespoň 60 let.
9. Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona dobou pojištění je po 31. prosinci 1995 doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 5 odst. 4, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné.
10. V § 11 odst. 2 věta první a druhá zákona je stanoveno: Za dobu pojištění uvedenou v odstavci

1 písm. a) se u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až d) a f) až l) a v) a odst. 2 nepovažuje kalendářní měsíc, ve kterém nebyly dosaženy příjmy započitatelné do vyměřovacího základu pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona proto, že tyto osoby nevykonávaly činnost zakládající účast na pojištění ani nepobíraly dávky nemocenského pojištění (péče) nahrazující ušlý příjem. Podmínka zaplacení pojistného uvedená v odstavci 1 písm. a) se považuje za splněnou, v případě, kdy pojistné nebylo zaplacené jen proto, že v kalendářním roce osoba uvedená v odstavci 1 písm. a) dosáhla stanoveného maximálního vyměřovacího základu pro pojistné, a v případě, kdy zaměstnavatel pojistné na pojištění neodvedl, ačkoliv byl povinen toto pojistné odvést, pokud se dále nestanoví jinak; zaměstnavatelem se pro účely tohoto zákona rozumí právnická nebo fyzická osoba zaměstnávající pojištěnce v pracovním poměru a dalších pracovních vztazích, nebo k níž je pojištěnec v jiném právním vztahu zakládajícím účast na pojištění podle tohoto zákona, jakož i organizační složka státu.

11. Dle § 13 odst. 1 zákona za dobu pojištění se považují též doby zaměstnání získané před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, s výjimkou doby studia po dosažení věku 18 let; jde-li však o dobu zaměstnání v cizině před 1. květnem 1990, hodnotí se tato doba, jen pokud bylo za ni zaplacené pojistné, a to nejdříve ode dne zaplacení pojistného.
12. V § 5 odst. 1 písm. a) f) a k) zákona je stanoveno, že pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastníci zaměstnanci v pracovním poměru, zaměstnanci činní na základě dohody o pracovní činnosti a zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce; osoby pečující o dítě a osoby, které jsou vedeny v evidenci osob, které mohou vykonávat pěstounskou péči na přechodnou dobu, je-li těmto osobám vyplácena odměna pěstouna podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí.
13. Dle § 8 odst. 1 zákona osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) až d) a f) až t) a v § 5 odst. 4 jsou účastny pojištění podle tohoto zákona, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle zvláštního právního předpisu (tj. zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění).
14. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, (platného do 28.11.2011) se evidenční listy předkládají České správě sociálního zabezpečení prostřednictvím okresní správy sociálního zabezpečení, v jejímž obvodu je útvar zaměstnavatele, ve kterém je vedena evidence mezd. Jsou-li evidenční listy vedeny způsobem stanoveným v § 123e odst. 2 a zasílány v elektronické podobě formou datové zprávy, předkládají se přímo České správě sociálního zabezpečení prostřednictvím datové schránky nebo elektronické adresy podatelny. Jde-li o osoby ve služebním poměru, s výjimkou státního zaměstnance podle zákona o státní službě, nebo o občana, jemuž vznikl nárok na důchod z důchodového pojištění příslušníků ozbrojených sil, předkládá se evidenční list orgánům ministerstev obrany, vnitra a spravedlnosti, podle toho, který orgán je příslušný k rozhodování o dávkách důchodového pojištění.
15. Podle § 52 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád), účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. (*Orgán sociálního zabezpečení si proto musí aktivně (v součinnosti s pojištěncem) dle § 50 odst. 2 správního řádu opatřit nezbytné podklady pro zjištění skutkového stavu věci.*)
16. V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované z důvodů v ní uvedených. Soud na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2023 je

důvodná s ohledem na níže uvedené.

17. Soud totiž zjistil, že žalovaná se v řízení o námitkách podaných žalobkyní, kdy se domáhala přiznání doby od 1.1. do 31.12.2029, vůbec nezabývala doklady, které byly k námitkám připojeny, a to zejména obsahem „Potvrzení zaměstnavatele pro účely posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti (§ 313 odst. 2 zákona č.262/2006 Sb., zákoník práce“ ze dne 19.4.2010 vydaného zaměstnavatelem žalobkyně výše uvedeným P. M., IČ 641 97 727, v němž bylo mimo jiné uvedeno, že zaměstnání trvalo od 8.9.2008 do 19.4.2010 a bylo dobou důchodového pojištění podle § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona. Tyto doklady nebyly k dispozici OSSZ Plzeň-město při řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., přičemž zápis o výsledku řízení byl vyhotovený dne 24.10.2022, jelikož byly předány žalobkyni až dne 12.7.2023 při sepsání námitek proti rozhodnutí ze dne 30.6.2023.
18. Žalovaná sice v odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.8.2023 napadeného žalobou uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí (tj. ze dne 30.6.2023) v plném rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, avšak dle názoru soudu se vůbec vypořádala s tím, zda byly či nebyly splněny podmínky stanovené v § 11 odst. 2 zákona ohledně roku 2009 vzhledem k obsahu výše citovaného předmětného „Potvrzení zaměstnavatele pro účely posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti“, že zaměstnání po uvedenou dobu bylo dobou důchodového pojištění podle § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona. Toliko bylo uvedeno, že v době od 1.1. 2009 do 31.12. 2009 je na základě doložené přihlášky i odhlášky zaměstnavatele nesporné, že výdělečná činnost účastníka řízení trvala. Nejsou nicméně prokázány skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda je uvedená doba dobou pojištění ve smyslu ustanovení § 8 a § 11 odst. 2 zákona. Evidenční list za rok 2009 tedy není možné vystavit a namítanou dobu pojištění není možné zhodnotit. Avšak žádné bližší zdůvodnění nebylo uvedeno, tudíž žalobkyni není známo, jaké rozhodné skutečnosti by měla předložit.
19. Dále soud konstatuje, že mu nebyl zaslán úplný dávkový spis, jelikož se v něm nenachází žádné přihlášky i odhlášky zaměstnavatele žalobkyně, že její výdělečná činnost trvala, ač je na ně odkázáno v rozhodnutí ze dne 3.8.2023. Založen není ani stejnopis OLDP, který byl nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 30.6.2023, založen je pouze „pracovní OLDP“. Z žalobkyní předložené kopie OLDP zpracovaného 30.6.2023 vyplývá, že celková doba pojištění do 31.12.2022 činí: 15.132 dnů, tj. 41 roků a 167 dnů, a také, že od 26.4.2010 do 31.5.2010 byla vedena jako uchazeč o zaměstnání a náležela jí podpora po dobu 36 dnů, tudíž pro přiznání podpory stačil obsah citovaného „Potvrzení zaměstnavatele pro účely posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti“ ze dne 19.4.2010.
20. Za dané situace je soud toho názoru v rámci proklientského přístupu žalované k pojištěncům, že pokud zaměstnavatel žalobkyně potvrdil splnění podmínek § 11 odst. 2 zákona v „Potvrzení zaměstnavatele pro účely posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti“, i když z neznámých důvodů nevyhotovil ELDP, že by měl být příslušnou OSSZ vyhotoven ELDP na dobu od 1.1.2009 do 31.12.2009, avšak bez vyměřovacího základu a poté započtena nově prokázaná doba pojištění a proveden i nový výpočet starobního důchodu.
21. Ještě soud připomíná, že žalovaná má ve své evidenci pouze ty evidenční materiály, které jí byly zaslány zaměstnavateli žalobkyně a pokud některý ze zaměstnavatelů svoji povinnost v tomto směru nesplnil, žalovaná neměla a nemá žádné možnosti ani nástroje, aby zjistila, která osoba a v kterou dobu u jakého zaměstnavatele pracovala. Pokud taková situace nastane, spočívá důkazní břemeno na té osobě, aby ona prokázala předmětnou dobu

pojištění např. pracovní smlouvou, tzv. zápočtovým listem, výplatními lístky atd. Žalobkyně žalované předložila doklady na podporu svých tvrzení, ale žalovaná z nich nevyvodila v podstatě žádné závěry, ani se o nich v odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.8.2023 vůbec nezmínila. Soud nad rámec vyjadřuje podiv nad tím, že se již tehdy žalobkyně nezajímala o to, z jakého důvodu jejím zaměstnavatelem nebyl vyhotoven ELDP týkající se roku 2009, když stejnopis ELDP za rok 2008 i 2009 jí měl být zaměstnavatelem předán.

22. Tiskopis ELDP slouží k plnění povinnosti zaměstnavatele v důchodovém pojištění. Vykazuje se na něm především doba důchodového pojištění zaměstnance a jeho vyměřovací základ za daný kalendářní rok. Evidenční listy vedou zaměstnavatele pro každého pojištěnce, který je účasten důchodového pojištění, a předkládají je ČSSZ prostřednictvím OSSZ. Zaměstnavatel ELDP vyhotovuje ve třech kopiích (jeden originál a dva stejnopisy), jednu dostává ČSSZ, jednu zaměstnanec a třetí eviduje zaměstnavatel; stejnopis dokladu zaměstnanci slouží pro kontrolu, zda jsou v něm uvedeny správné údaje (*např. délka zaměstnání, výdělek, počet dní nemocenské*).
23. Soud zdůrazňuje, že ELDP se nevede pouze v případech, jde-li o výdělečnou činnost, která svým rozsahem nezakládá účast na nemocenském a důchodovém pojištění. To je zejména činnost vykonávaná na základě dohody o provedení práce (DPP), kdy je zaměstnanci zúčtován příjem v maximální částce 10 000 Kč měsíčně, či tzv. zaměstnání malého rozsahu (DPČ), kde sjednaný nebo dosažený příjem je nižší než 3 000 Kč měsíčně.
24. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
25. S ohledem na výše uvedené rozhodné skutečnosti soud zjistil, že **žaloba je podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2023 zrušil pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a i proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá v nich oporu (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.) a věc vrátil k dalšímu řízení žalované, jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku.**
26. Žalovaná totiž v řízení o námitkách zcela pominula a nevypořádala se s obsahem dokladů připojených žalobkyní k námitkám, tedy nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2, jak je stanoveno v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
27. V dalším řízení žalovaná vyhodnotí obsah předmětného „Potvrzení zaměstnavatele pro účely posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti (§ 313 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce)“ ze dne 19.4.2010, případně si učiní dotaz na příslušnou zdravotní pojišťovnu ohledně hrazení pojistného za žalobkyni, a jelikož zaměstnavatel žalobkyně potvrdil splnění podmínek § 11 odst. 2 zákona, vyhotoví ELDP na potvrzenou dobu, na níž dosud nebyl ELDP vyhotoven, ale bez vyměřovacího základu, tedy jako vyloučenou dobu. Poté bude proveden nový výpočet starobního důchodu se započtením nově prokázané doby a vydáno nové rozhodnutí, které bude obsahovat v odůvodnění i hodnocení dokladů předložených žalobkyní při podání námitek proti rozhodnutí ze dne 30.6.2023.
28. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně prokázala

další dobu pojištění, o čemž vydá rozhodnutí, které bude obsahovat tento důvod, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 13.12.2023 č.j. 16 Ad 23/2023-27. Tímto právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

29. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 13. prosince 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně